¶ Clariſſimi ac doctiſſimi viri fratris Anthonini de ordine predicatoꝝ archiepiſcopi florentini. ſecunda ps ſūme feliciter incipit.

Tu contribulaſti capita draconum in aquis. tu ↄfregiſti capita draconis. ps. lxxiij. Dicit dñs Ezech. xviij. Anima que peccauerit ipſa morieť. De aīa quidez ⁊ eius nobilitate: ⁊ de potencijs eius quibꝫ opať. et quō homo eas debeat exercē: de paſſionibꝫ ꝗ̄ ipſius que ſūt pncipia peccatoꝝ: ac etiaz de pcťo in genere quod occidit aīaz. ꝑ quod hoīes tranſgrediuntur leges q̄ ponunť in ſeptemplici genē: dictū eſt in pma pte precedenti. Nunc aūt qꝛ in materia morali ſmones pticulares ſunt vtiliores. ideo ī hac ſecunda pte ageť de ſingulis vitijs in pticulari: pmo ꝑ modū predicationis: deinde ꝑ moduz doctrine. Et draco quidem eſt diabolus. q̄ vt diciť iob penulti. Ipſe eſt rex ſup omnes filios ſupbie. vt ipſa ſupbia ſit vxor eius: q̄ regina ⁊ mater ponitur a Greg. xxxi. moral. oīm vicioꝝ. Capita draconū ſunt ſeptez vitia capitalia que oriunť ex ea. ſ. Auaricia. Inanis glīa. Luxuria. Gula. Ira. Inuidia ⁊ Accidia: quoꝝ q̄dlibet habet ſuas filias. Quodlibꝫ hoꝝ eſt caput draconis: ⁊ ſic ſunt plura capita draconum. Vñ diciť. ↄtribulaſti capita draconū. Sꝫ ab vno dracone diabolo ⁊ eius vxore ſuperbia procedunt. et ideo ī ſingulari poſtea diciť: tu cōfregiſti capita draconis. Iſte eſt ille draco magnus ⁊ rufus: de quo dī Apoc. xij. q̄ manebat paratus ad deuorandū filiuz mulieris amicte ſole ⁊c̄. q̄ draco habebat capita ſeptē et cornua decez. Draco ē diabolus venenatus multa malicia: magnus naturali potencia. rufus. id eſt ſanguinolentus ſeuicia: qui circuiuit querēs quē deuoret. Naz ⁊ filiū v̄ginis q̄ eſt mlr amicta ſole. id eſt xp̄m qui recturus erat mundū deuorare queſiuit: ſed nō valuit. Et quēlibet bonuz fidelem qui eſt filius eccleſie deſignate etiaz ꝑ illam mulierez. quia et vnitū cum xp̄o querit deuorare: ſed deo coopante non valet. Sed demum proiciť ille draco diabolus ī terraz infernalez in fine mūdi: vt amplius nō noceat. Capita ſeptez. ſunt ſeptē vicia capitalia. que dicunť mortalia que occidūt animā cum filiabꝫ ſuis: et ad ipſa reducunť tranſgreſſiones decem pceptoꝝ ſignata ꝑ cornua decem: hijs capitibꝫ mordet. hijs cornibꝫ vulnerat. Et q̄a q̄dlibet hoꝝ vitioꝝ eſt quedaz lepra ſpūalis que inficit et maculat aīam. ſ. tollendo decorem grē: ideo ī ſacra ſcriptura deſignať ꝑ ſeptez leproſos. Naz lepra ſupbie que aliq̄n poniť quaſi ꝓ eodez cum vana glīa ꝓpter magnam ſimilitudinez figurať in lepra ozie. q̄ ꝓpter ſupbiam et ꝑſumptionē cum eſſet rex voluit officiuz ſacerdotū vſurpare. ſ. incenſum offerendo ī templo: ꝓpter quod leproſus effectus eſt. ij. paralipo. xxvi. Lepra auaricie figurať ꝑ lepram Giezi. qui ꝓpter auariciā effectus eſt leproſus. vt patz. iiij. Re. v. et j. q. j. cū ordinareť. Lepra luxurie ſignificať in lep̄ que impcata fuit ioab a dauid dicente. Non deficiet de domo ioab patiens fluxuz ſeminis. leproſus ⁊ tenēs fuſum. cadens gladio. indigens pane. ij. Regū. iij. Poteſt eciā ſignificari ꝑ decem leproſos Luc. xvij. qꝛ decem ſunt ſpēs eius: ⁊ dictū eſt eis. Ite ⁊ oſtēdite vos ſacerdotibꝫ: qꝛ nullū vicium ita abſcondiť ab hominibꝫ ſacerdotibꝫ ſicut iſtud. Lepra inuidie ſignificať ꝑ lepram marie ſororis aaron. que qꝛ ex inuidia murmurauit ↄtra moyſen fcťa eſt leproſa. vt Nume. xij. Lepra accidie ſignificať ꝑ lepraz moyſi. qui mittens manum in ſinu effecta eſt leproſa. Exo. iiij. Sic accidioſus manū tenet ī ſinu. id eſt nō opať. Lepra ire ſignificať ꝑ lepraz Naaman. cui cū miſiſſet Heliſeus dictū vt lauareť in iordane et mundareť a lepra: abijt indignās ⁊ iratus. vt habeť. iiij. Re. v. Unde nō eſt mūdatus niſi poſt depoſitā iram. Lep̄ gule figurať ꝑ quatuor leproſos q̄ manebāt iuxta portā Samarie. q̄ acceſſerūt ad tentoria inimicoꝝ ad ↄmedendū ⁊ bibenduz. iiij. Re. vij. qꝛ q̄tuor ſunt modi gule ſm Iohem caſſianū. Et qꝛ genus humanū erat infectuz oīni iſta lepra: ſed ꝑ euz mundatū. ideo in figuraz deſcendente Ihu de mōte. id ē de celo. pmo occurrit ei leproſ⁹ quē ſanauit. Et hoc eſt q̄d diciť. Cōtribulaſti. ſ. tu deus incarnatus. de q̄ dixerat. opatus eſt ſalutez in medio terre: tu ↄfirmaſti in v̄tute tua mare. id eſt tu gen⁹ humanū ꝓfundiſſimi cordis tua auctoritate firmaſti. dando ei legē ne tranſiret terminos eius. vt diciť ꝓuer. viij. ſed draconis ſuggeſtione ↄturbatū eſt mare et legem fregit. Sed tu capita draconū ↄtribulaſti. id eſt iſta vicia capitalia debilitaſti in aquis

LANDES- UND STADT- BIBLIOTHEK DÜSSELDORF

ſapiencie ⁊ doctrine ſcripturaꝝ. de qua aqua
Eccĩ. xv. dicit̃. Aqua ſapiẽcie ſalutaris po-
tauit illum. Ꝥe docent q̃uo debemus cauere
vicia et ex nocumẽtis eoꝝ dimittere ꝑut in
hac ſecũda ꝑte oſtendetur. vel ĩ aquis ſacra-
mẽtalib9. q̃ꝛ primũ eſt aqua baptiſmatis. et
poſt baptiſmũ aqua penitẽcie. de quib9 dicit̃
Ezech. xxxvj. Effundã ſuꝑ vos aquã mundã
⁊ mundabimi ab omĩb9 inq̃namentis vr̃is.
Et de hoc agit̃ in tercia ꝑte. ſ. de ſacᷓmentis.
⁊ de diuerſis ſtatib9 ꝑplo ꝝ q̃ ſanctificant̃ per
has aquas. et figurant̃ ꝑ aq̃s: qꝛ aque multe
ſunt ꝑp̃li multi Apocal̃. xix. vel in aquis gr̃e
⁊ virtutib9 ꝓcedentib9 ab ea: de q̃ aqua dixit
xp̃c. Qui biberit ex aqua quã ego dabo ei fi-
et in eo fons aque ſalientis in vitã eternam
Joh. iiij. Et ĩ hijs aquis nonſolũ ꝯtribulan-
tur. id ẽ debilitant̃ vicia: ſꝫeciã ꝯfrigunt̃ ex-
tot9. de quib9 aquis. id eſt gr̃a ⁊ virtutib9 in
q̃rta ꝑte agit̃. Vñ in figuraꝫ in aquis iorda-
nis leproſus Naaman ſepties lot9: fuit mũ-
datus. iiij Re. v. Inſuꝑ quia pc̃m q̃libꝫ
excecat menteꝫ ſm̃ illud Sophõ. ꝑmo. Am-
bulabũt vt ceci. quia dño peccauerũt. Et fi-
gurant̃ ſeptẽ vicia ꝑ ſeptẽ cecos. Suꝑbia ꝑ
cecitatẽ Sauli: q̃ cadens in terrã nihil vide-
bat. Suꝑbia eĩ ꝑſequebat̃ xp̃ianos Act̃. ix.
Auaricia ꝑ cecitatẽ Thobie. q̃ excecatus eſt
a ſtercore hirundinũ: iſta tp̃alia bona vt ſter
cora reputat ap̃lus Phil̃. iij. Luxuria ꝑ ce-
citatẽ Sampſonis. q̃ ꝑpter amorẽ ad mulie-
reꝫ Dalilaꝫ excecatus eſt a philiſteis Judi-
cum. xvj. Inuidia ꝑ cecitatẽ Helij. q̃ vidẽ nõ
poterat lucernã dñi priuſq̃ extingueret̃. pri-
mo Re. ij. Sic inuidus nõ poteſt vidẽ bona
ꝓximi niſi extincta vel diminuta. Accidia q̃ſi
ꝑ cecitateꝫ yſaac: cuius oculi caligauerũt ⁊
videre nõ poterat pre ſenectute Geñ. xxvij.
Sic accidioſus vt ſenex et debilis nil oꝑat̃.
Jra ſignificat̃ ꝑ cecuꝫ q̃ clamabat ĩ via: nec
poterat ꝯpeſci a turba Lu. xviij. Sic iroſus
clamat: nec poteſt quieſcẽ. Gula ꝑ cecuꝫ na-
tum Joh. ix. Nã iſtud viciũ adducim9 a na-
tiuitate nobiſcuꝫ. Et xp̃c cecos illuminauit
Math. xj. Ceci vident. Et ſic tu cõtribulaſti
capita draconis in aq̃s: vnde in figurã cecus
natus ab aq̃s Siloe fuit illuĩnatus Joh. ix.
Per peccatum eciaꝫ hõ efficit̃ ſimilis be-
ſtijs ſm̃ illud p̃s. Compatus eſt iumẽtis in-
ſipiẽtib9 ⁊ ſimilis factus ẽ illis. ⁊ ꝑ ſuꝑbiã ef-
ficit̃ ſimilis leoni. vñ ꝑpha. Leo rugit quis
nõ timebit: ꝑ inaneꝫ gl̃iaꝫ efficit̃ ſimilis pa-
uoni. ꝑ luxuriaꝫ porco. ij Pet̃. ij. Quaſi ſus
lota ĩ volutabro luti. ꝑ auariciaꝫ ſerpenti q̃
comedit terrã Geñ. iij. Terrã comedes oĩb9
dieb9: dictũ fuit ꝑmo ſerpenti. ꝑ iram cani q̃
crudelis ẽ ⁊ latrat ⁊ mordet. p̃s. Erue de ma-
nu canis aĩaꝫ meã: dicunt̃ iudei canes ꝑpter
crudelitatẽ erga xp̃m. ꝑ accidiam azino. Vñ

ꝓpha Ezechiel. xxiij. Quoꝝ carnes ſũt vt car
nes azinoꝝ q̃d eſt animal pigꝝ et tarduꝫ. ꝑ
gulaꝫ vrſo qui ꝓpt̃ auiditatẽ ad mel occidit̃:
vel lupo q̃ eſt animal vorax Math. vij. Ve-
niunt ad vos in veſtimentis ouiũ intrinſec9
aũt. id eſt occulte ſũt lupi rapaces. Sed con
tribulat et ꝯfringit deus capita draconũ. id
eſt vitioꝝ ꝑ que efficit̃ homo pc̃oꝛ beſtial̃:
qꝛ peccatores vt beſtie tradunt̃ deuorandi in
eſcam ꝑp̃lis ethiopũ. id eſt demonũ. Sed xp̃c
in aquis de beſtijs facit nonſolũ hoĩes: ſed
ſimiles angelis Lu. xx. Eq̃les ſunt iuſti an-
gelis dei et ad motũ aque piſcine ꝑ angelum
ſanabat̃ vnus infirm9 in eam intrãs Joh.
v. qui infirmus figurat pc̃oreꝫ beſtialẽ poſt
peccatũ. ¶ Per peccatũ q̃libet hoꝝ datur
homo in ꝑtate diaboli et ſeruũ. ij Pet̃. ij. A
quo q̃s ſuꝑatus eſt: ſeruus eius eſt. Vñ et fi-
gurant̃ ꝑ ſepteꝫ demoniacos ĩ ſacra ſcriptu-
ra. Inuidus ꝑ Sauleꝫ inuidum vexatũ a de-
monio. ꝑmo Re. xiiij. Auarus ꝑ lunaticuꝫ:
queꝫ diabolus ꝓiciebat in ignem et aquam
Mar. ix. qꝛ auarus ꝑ mare ⁊ ꝑ ignem caloꝝ
diſcurrit ad ꝯgregandũ vſq ad ꝑicula mor-
tis. Luxurioſus ꝑ filiam cananee: que male
vexabat̃ Math. xv. Juuenes eĩ maxime ve-
xant̃ a luxuria. Accidioſus ꝑ hoĩem mutuꝫ
Lu. xj. Qui eciã erat ſurdus. qꝛ accidia facit
hoĩem tacẽ a laude dei et ꝯfeſſione peccatoꝝ
et nõ audire verba dei ⁊ corrigentiũ. Gulo-
ſus ꝑ illos demoniacos: q̃ habitabãt in mo-
numẽtis Math. viij. qꝛ gula facit hoĩeꝫ pau
perem ⁊ fetidũ: et ſepe dirigit ad ſepulcrũ ꝑ
inordinationẽ vite. Vnde Eccĩ. xxxvij. Pro-
pter crapulã multi obierũt. Iracundus per
illũ qui clamabat ĩ templo: quia tu es filius
dei Lu. iiij. Nã talis clamat ꝯtra deum blaſ-
phemando. Suꝑbus ꝑ illos filios ſepteꝫ ſa-
cerdotis ſceue: qui ꝓſumẽtes adiurare demo-
nes in noĩe Jhu quẽ predicabat Paulus. de-
mon exiens inſiluit in eos. vt habet̃ Act̃. xix
Sed vt dicit Joh. in canonica. venit fili9 dei
vt diſſoluat oꝑa diaboli. Et ideo bene dicit̃.
Tu ꝯtribulaſti capita draconũ in aquis ſa-
piencie tue. ⁊ ſacᷓmentalis medicine. q̃ tanq̃
tyriacha extinguit venenũ draconis. ⁊ vir-
tualis gratie: q̃ vt ꝯtraria expellũt ꝯtraria.
ita virtutes ⁊ dona expellunt a mente vitia
oĩa. In cuius figurã Pharao cum exercitu
ſuo ſignificans diabolũ in aquis ſubmerſus
eſt Exo. xiiij. Sꝫ vt dicit Auguſ. qui fecit te
ſine te nõ ſaluabit te ſine te. Et ideo ꝑncipa-
liter oꝑante cooꝑari debemus eundo ad aq̃s
ſermonũ ſacraꝝ virtutum vt ꝯfringãt̃ capi-
ta draconũ. Vnde dicit̃ yſa. lv. Omes ſitien-
tes ſuple eternã ſaluteꝫ venite ad aquas ⁊c̃.
al̃ diceret pc̃orib9 in fine ite maledicti ĩ ig-
ne: qui ꝑatus eſt diabolo et an. eius Math.
xxv. Et ibi quia ſuꝑbi fuerunt deo rebelles

ſemꝑ punient̃ in inferno. apoca. xix. Aſcendit fumus tormẽtoꝝ eius ĩ ſecula ſeculoꝝ. et qꝫ auaricia inſatiabilis appetitus: ſemꝑ eos cruciabit ignis inextinguibilis. yſa. xxxiij. Quis poterit de vobis habitare cũ ardoribꝫ ſempiternis? Et qꝫ fuer̃t fetẽtes luxuria ignis ſulfur et ſpũs ꝓcellaꝝ pars calicis eoꝝ. ps. Qui guloſi fuerũt vt diues epulo: nec quidẽ vnã guttaꝫ aque habere poterũt. Inuidi qꝫ nõ letanter voluerũt videre bona alioꝝ: nõ poterũt vnq̃ videre ſũmuꝫ bonũ deuꝫ ⁊ ſanctos. yſa. xxvj. Tollat̃ impius ne videat gloriaꝫ dei. Iracundi qꝫ ex ira lingua ſua blaſphemauer̃t deũ: linguas ſuas mordebũt. ſm illud Apoca. xvj. Cõmanducauer̃t linguas ſuas ⁊ blaſphemauerũt viuentẽ in ſecula ſeculoꝝ. qui hñt ptãteꝫ ſuꝑ has plagas. Accidioſi quia õmis tarli triſticie corrodit eos cõſumens vigorẽ gracie. Ideo vt dicit̃ yſa. vlt̃. vermis eorũ. ſ. cõſciencie: nõ moriet̃ remordens q nõ egerint bona q̃ potuerunt: et man⁹ ⁊ pedes ligabunt̃: vt oꝑari nõ valeãt. Illi igit̃ pctores beſtiales ⁊ ĩmundi vt porci obſeſſi a demonibꝫ ꝑ vitia q̃ aquis ſapiencie ſacmentalis medicine ⁊ grẽ noluerũt hic liberari ⁊ mũdari: demũ ĩ aquis ĩfernalibꝫ cõtribulabunt̃ ⁊ ſubmergunt̃: ſicut in figuraꝫ demones intrantes porcos eos precipitãtes in aquis ſubmerſerũt. vt habet̃ Math. viij. ca. ¶ Inſuꝑ quod dictũ eſt. Tu cõtribulaſti capita draconũ in aquis poteſt exponi de v̾gine glorioſa: in qua deus cõtribulauit vitia oĩa in ſe cõfirmando eã virtute ſanctificationis. Unde ꝓmittit. Tu ꝯfirmaſti ĩ virtute tua mare. id ẽ Mariã. deriuatuꝫ nomẽ a mari ꝓpter plenitudinẽ aquaꝝ gracie. Uñ in figuram dicit̃ Geñ. primo. Cõgregatões aq̃ruꝫ appellauit maria. ideꝫ nomẽ eſt ſꝫ diuerſo accentu ꝓlatũ. et Eccleſiaſtes ꝓmo dicit̃. Oĩa flumina. ſ. graciarũ: in mare intrãt. ſ. Mariã. et mare nõ redundat. ſ. ꝑ ſupbiã ext̃ ſe exeundo vltra regulaꝫ a deo ſibi prefixam. Et Hiero. dicit q in Maria grẽ plenitudo ſe infudit. In aquis g̃ graciaruꝫ Marie capita draconũ ſunt cõtribulata et ꝯfracta quo ad ſeipãꝫ ⁊ q̃ ad nos. ad hoc nos inducẽs exemplo vite ſue ⁊ ꝓtectione ſuoꝝ meritoꝝ ⁊ precum. hoc at̃ deus ꝓnunciauerat cũ dixit ſerpenti antiquo draconi iſti. Ipſa cõteret caput tuuꝫ Geñ. iij. nullã inuenimus mulierẽ ait Sigilbertus in ſermone. q̃ caput draconis. ſ. principia vitioꝝ ꝯtriuerit ⁊ ex toto cõfregerit niſi Mariã. et ꝓpterea aptiſſime eaꝫ ſalutãdo dixit ei archangelus Gabriel. Aue gr̃a plena. Aue ꝯponit̃ ab a qḋ eſt ſine. ⁊ ve qḋ importat punitioneꝫ. ve ve ve habitãtibꝫ in terra Apo. viij. ſcribit̃. Ue. ſ. priuationis diuine viſionis ꝓpt̃ pctm originale. ve cruciationis eterni ignis ꝓpter pctm mortale.

ve temꝑalis punitionis ꝓpter pctm veniale: et hec ſunt in habitãtibꝫ ſuꝑ terrã. id eſt viatoribꝫ. Sed virgo Maria ſine ve originalis nata: ab omni mortali ĩmaculata: a veniali ꝓſeruata. Et ideo aue. id eſt ſine ve aliq̃. De ve originali poteſt illud ĩtelligi. Ue eis. id ẽ ꝑmis parentibꝫ: qꝫ receſſerunt a me. ſ. ꝑ inobedientiã mei ꝓcepti. Et iſtud ve trãſfundit̃ in oẽs deſcendẽtes ab eo ꝑ peccatũ originale excepto xp̃o. Sed virginẽ ꝯſtat ab originali eſſe mundatã in vtero ait Berñ. que ſancta fuit anteq̃ nata. De ve pcti mortalis dr̃ yſa. primo. Ue genti peccatrici: ꝓplo graui iniq̃tate: ſemini neq̃: filijs ſceleratis: dereliquer̃t deũ: blaſphemauerũt ſanctũ iſrl̃: abalienati ſunt retrorſum. Ubi nota ſeptem vitia capitalia: q̃ ſunt ſeptẽ capita draconũ quibꝫ parat̃ ve damnatõis. ¶ Primũ eſt vitiũ gule. et huic debita gens. dicit̃ gens peccatrix: qḋ importat habitũ ꝑmanentẽ. Nulluꝫ ei vitiũ ita ꝑmanet ⁊ habituatũ eſt ĩ nobis vt gula. et q̃ citius exerceat̃: naꝫ puer totus ẽ debit⁹ gule. etſi ab alijs abſtineat. Et q̃s eſt ille ait Auguſ. in libro ꝯfeſ. qui vltra metas neceſſitatis nõ rapiat̃ aliq̃ñ. ſ. comedẽdo ⁊ bibendo. vel plus debito vel ardentiori auiditate. Et cũ mortalit̃ in eo offendit̃. quia hoc non eſt ſemꝑ: tũc ve eterne cruciatõis ſequit̃ nõ penitentis. yſa. v. Ue qui ꝯſurgitis mane ad ebrietatem ſectandã ⁊c̃. Sed Maria ab hoc vitio libera fuit. vñ Ambro. in li. de v̾ginibꝫ de ea ait. Quis explicare valeat ciboruꝫ eius parſimoniã: officioꝝ redundanciã. ⁊ cũ reficiendi neceſſitas erat. cibus ei obuius erat q̃ mortem arceret: nõ qui delicias miſtraret. ¶ Secundum caput draconis eſt accidia: et hoc eſt populus grauis iniq̃tate. Quia accidia ſm Damaſcenũ aggrauat animũ: vt nil boni ei agere libeat. Sed ve diſſolutis corde dicit̃ Ecci. ij. Maria aũt fuit ſine hoc ve accidie. Unde audito q cognata Eliſabet erat grauida abijt in montana cũ feſtinatõne ad eam vt ſibi ſeruiret Lu. ꝑmo. ¶ Terciuꝫ caput draconis ẽ luxuria. ⁊ hoc eſt ſemẽ neq̃: qꝫ nequit̃ effundit ſemẽ. Sꝫ vt dicit̃ Naũ. iij. Ue ciuitas ſanguinũ. id eſt aĩa debita luxurijs. vniuerſa mẽdacij dilatõe plena. ¶ Maria aũt virgo añ ꝑtum. ĩ ꝑtu ⁊ poſt partũ: ipſa eſt porta ĩ domo dñi ꝑ quaꝫ dñs exiuit ⁊ introiuit ſolus ſemꝑ clauſa. vt vidit ĩ viſione Ezechiel ꝓpha Ezech. xliij. ca. ¶ Quartũ caput ẽ auaricia: et iſti vitio debiti ſũt filij ſcelerati Ecci. x. Auaro nil eſt ſceleſtius. hic ei aĩam ſuam venalẽ habet: ſed ve hijs q̃ ꝯgregant auariciã ⁊c̃. dr̃ Abacuc. ij. Maria vero ita liberalis fuit vt aurũ ſibi ꝓñtatuꝫ a magis cito paupibꝫ diſtribueret ita vt agnũ in die purificationis offerre non poſſet: ſed vt paupercula par turturum aut duos pullos

columba℞ Luce. ij. ¶ Quintuȝ caput ē ſup-
bia cū inani glīa. Et hi ſunt q̄ dereliquerūt
deū. ꝑ nullū. n. vitiū ita recedit̄ a deo et bel-
latur ꝯtra deū ſicut ꝑ ſupbiā. Sȝ de corone
ſupbie dicit̄ yſa. xxviij. Naȝ detracta ē ad in-
feros ſupbia tua. yſa. xiiij. Singulariter aūt
Maria de hūilitate ꝯmendat̄ Hiero. Prima
Marie virtus fundamentū oīm virtutū hu-
militas: ⁊ ipa ait. Quia reſpexit humilitatē
ancille ſue Lu. pmo. ¶ Sextū caput ē ira ꝑ
quā homines peſſimi blaſphemauerūt ſcīm
iſrl'. Sȝ de eis q̄ ꝑdiderīt ſuſtinēciā Ecci. ij.
id ē pacienciā. ſ. victi ab ira. Uirgo ſingula-
ris int̄ omnes mitis nos culpis ſolutos mi-
tes fac ⁊ caſtos: canit ecclīa de glorioſa ůgi-
ne Maria. Reuolue ſcripturā nunq̄ inuenies
aliq̄d dur℞ vel aſperū ex ore ůginis ꝓceſſiſſe
vel in ope. Sȝ tota pulcra ⁊ ſuauis. vt dicit̄
Cant. iiij. ca. ¶ Septimū caput ē inuidia: ⁊
hi alienati ſūt retrorſuȝ a deo qui oīa bona
ſua ꝯmunicat. Inuido aūt diſplicet q̄ aliq̄s
habeat bona: ⁊ ſic alienus ē a ꝯditōnib᷒ dei.
Sed vt dicit̄ in eplā Iude pmo ca. Ue his q̄
abierūt in viā Caiym et Chore ⁊c̄. hi ꝑ inui-
diā moti. pmus occidit Abel. alius fecit con
iuratione ꝯt̄ Aaron: ⁊ male pierūt. O q̄ar-
denter ůgo Maria ꝯmunicat ⁊ ꝓcurat hoīb᷒
bona. Oīb᷒ ait Bern̄. ſinuȝ miſericordie ſue
apit: ⁊ de plenitudine eius oēs accipiunt.
eger curationē. triſtis ꝯſolationē. captiuus
redemptioneȝ. pctor veniaȝ. iuſtus grāȝ. an-
geli gloriaȝ: dei filius carnis ſubaȝ. Bene ḡ
dictū fuit ei. Aue id eſt ſine ve alicui᷒ capi-
talis vitij. ⁊ ſic in aq̄s ſue grē: ꝯtribulaſti tu
deus capita draconū. id eſt vitia. ¶ Terciuȝ
ve pene. ſ. tempalis incurrit̄ ꝑ pcīm veniale
Deus ei ait Greg᷒. delictū hoīs ſine vltione
nō patit̄. Aut eīm homo punit ꝑ ſeipm. ſ. ꝑ
ſufficientē ꝯtritionē. Aut deus cū homie. de
peni. diſ. j. Si pcīm. Deus cū homine punit
qn̄ ꝑ penas in pn̄ti vel ī purgatorio pacient̄
toleratas pcā purgat. ſ. venialiā. de q̄ ve pt̄
intelligi illud Mich. ij. Ue q̄ cogitatis inuti-
le: quod de ſe videt̄ veniale. Sȝ virgo Maria
ſola ab hmōi ve fuit immunis. Unde Aug᷒.
Si oēs ſancti ⁊ ſcīe duȝ hic viuerēt interro-
gati fuiſſent ſi pcīm haberēt: oēs vna voce
rn̄derēt. Si dixerimus q̄ pcīm nō habem᷒
ipi nos ſeducimus: excepta ſcā virgine Ma-
ria. ⁊ ſic caput draconis. id eſt pmos motus
pctor℞ cōtriuit et ꝯfregit ī aquis ſue gracie.

¶ Explicit prologus.

¶ Titul᷒ pmus d̄ Auaricia diuiſus ꝑ plura
capl'a. Capitulū primū ꝑ modū ꝑdicatōnis.

a F Ilij hominū vſq̄ȝquo
graui corde vt quid di
ligitis vanitatē et queritis men-
daciū: ps. iiij Greg᷒. xiiij. moral'.
c. xix. ſup v. plumbi lamina ⁊c̄. dic q̄ ꝯt̄ aua-
ros q̄s auaricie pondus grauat ps. inuehit
et increpat dicēs hoc. filij hoīm ⁊c̄. nō filijs
dei. id eſt electis q̄ ex deo nati ſunt. ſ. ꝑ graciā
ꝯtemnentib᷒ t̄rena loquit̄ ps. ſȝ filijs hoīm.
id eſt t̄reno℞. homo eī ab humo deriuat̄ qui
filij ſunt nonſolū generatōe ſȝ imitatione: hi
ſunt graui corde. Inter oīa elemēta terra eſt
ḡuius: ⁊ int̄ terrena metalla q̄ ꝑtinēt ad di-
uitias: aur℞ ⁊ argentū ſunt ḡuiora: grauiuȝ
aūt locus ꝓprius ad quē inclinant̄ grauia ē
centr℞ vbi eſt infernus. Int̄ vitia illud quod
depmit cor ad terrenas diuitias eſt auaricia
cuius locus ē infern᷒. ſ. eterne damnatōnis.
Unde ſerpenti antiquo dictū fuit. Terrā cō-
medes cūctis dieb᷒ vite tue Gen̄. iij. id eſt ad
te ꝑtinebunt q̄s decepis terrena cupiditate.
ḡ ex q̄ damnatō incurrit̄: filij hoīm vſq̄ȝq̄. ſ.
ꝑmanetis in hoc vitio. vt diligatis vanitatē
id eſt iſta tempalia que vana ſunt id eſt cito
tranſitoria: Unde in inferno dicunt diuites.
Quid nobis ꝓfuit ſupbia: aut quid contulit
nobis iactancia diuitia℞: Ecce oīa tranſi-
erunt velut vmbra Sap. v. vana ſunt q̄ fa-
ciunt homines vanos: cum ꝑ hoc fruſtren-
tur fine ſuo. id eſt eterna vita. Et hoc eſt ac-
cipere in vanum animaȝ ſuam ſm ps. id eſt
non operari ea tm̄ vnde ſaluent̄: ſicut me-
dicina dicitur vana que non inducit ſanita-
tem ad quam ordinat̄. Et queritis menda-
cium. id eſt ipa terrena q̄ ſunt mendacioſa:
q̄ promittūt quietem ⁊ dant inquietudinē:
ꝓmittunt ſufficienciā ⁊ dant miſeriaȝ. Filij
hoīm ⁊c̄. Ubi ſciendū q̄ cuȝ auaricia ſit im-
moderatus amor habendi: hec immoderācia
poteſt eſſe triplicit̄ ſm bēm Tho. ſecunda ſe-
cunde. q. cxviij. arti. iij.

Primo in affectione.
Secundo in retentione.
Tercio in affectione.

Et ſm hec tria erunt tres ſermones de aua-
ricia in genere. Et q̄tum ad primum. ſ. de
nimia affectōne ad res tempales hoc repre-
hendit̄ in dicto verſu. filij hoīm. Ubi tria no
tari pn̄t de auaricia. Et pmo ei᷒ mali quid-
ditatē. ibi. vt quid diligitis vanitateȝ ⁊ que-
ritis mendatiū. Secūdo eius pcī pondero-
ſitatē. ibi. filij hoīm. Tercio ei᷒ affectualita-
tem. ibi. et q̄ritis mendatiū. .§. j.

Q̄tum ad primum. Sciendū
q̄ auaricia vel cupiditas ſumit̄ tripliciter. 6
Uno modo prout eſt non pcīm ſed pena vel
radix pcī: et ſm hanc acceptionē auaricia
nō eſt aliud q̄ quedā inclinatio nature cor-
rupte ad bona corruptibilia et tpalia iordi-
nate appetendo. Un̄ aplus. j. ad Thimot̄. vj.
Radix oīm malo℞ ē cupiditas. id ē auarici-
a: eo videlicet q̄ ex auaricia frequenti᷒ alia
pcā orian̄t ad ſimilitudinē radicis: q̄ ſicut